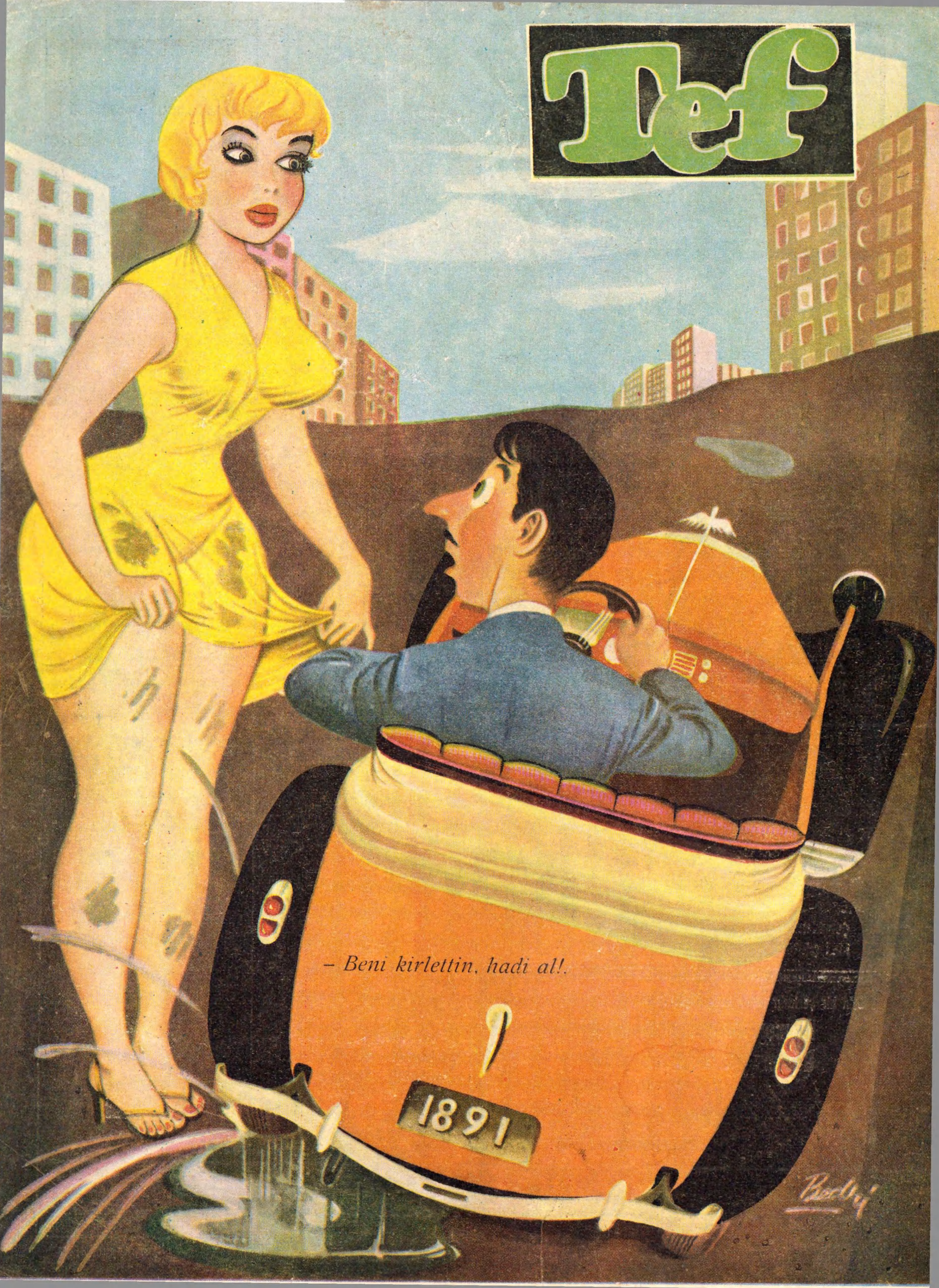
Tef
– Beni kirlettin, hadi al!.
1891

İLERİYİ GÖREN İNSANLAR

ZEISS IKA dürbünlerini kullananlardır.

SADE UÇAK

Tayyare gibi olmaz ya sizde TAYYARE gibi olabilirsiniz.

Şarabları sizden başka kimseyi tutmaz.

D İ K K A T T E H L İ K E

TOPLAMAYI
ÇARPMAYI
BÖLMEYİ

21765819
− 21765818
????????

Beceriyorsunuz da

ÇIKARTMAYI

Niçin beceremiyorsunuz ?

6 ncı Cihan Harbi Fatihi Komandos General Wayne'nin son çıkan çıkartma kitabı.

Çocuklarınızın resim zevkini arttırır. Baştanbaşa dört renkli Miki çıkartma resimleriyle süslü.

Eski bir şarkıdır ama, halâ söylenir.

Pencerenin perdesini aç bana Göster yüzünü...

Halbuki şimdi pencerenin perdesini daha kolay açmak mümkündür buda:

SİNTAKS

Ray bilyaları ile kabildir.

EVDEKİ HESAP ÇARŞIYA UYMAZ!

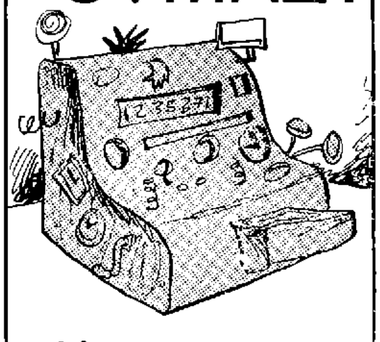

Hesap
Makinenizi
Çarşıya
Götürünüz

Muhasip Samim

LOŞ IŞIK

Hoş olur.
Hem gözü
Hem mideyi
yormaz.

ABAJURLARI

Evinizin ışık taksimatında mühim bir rol oynar.

APLİKLERDEN ve İPLİKLERDEN sakınınız.

İnsanlar Asırlarca Işıktan istifade Etmişlerdir.

Biraz da ışık sizden istifade etsin. Oğlum Işık'ın 10 liraya ihtiyacı var.

BABASI

Tef

HAFTALIK MİZAH GAZETESİ

Kapak
BEDRİ KORAMAN
KLİŞELER:
KENAN KLİŞE FABRİKASI

MUHARRİRLER :

Çetin Altan	Orhan Kemal
C. C. Cem	Yaşar Kemal
Adalet Cimcoz	R. E. Koçu
Müfit Duru	Doğan Nadi
Refik Erduran	Bülent Oran
Bülent Ersoy	Necmi Onur
Bedii Faik	Cemal Refik
Burhan Felek	S. İzzet Sedes
R. N. Güntekin	Süavi Süalp
Zahir Güvemli	Hamdi Varoğlu
R. H. Karay	

KARİKATÜRİSTLER :

Oğuz Aral	A. Ulvi Ersoy
Firuz Aşkın	Osman Filiz
S. Balcıoğlu	H. Heper
Nihat Bali	C. Kabakçıoğlu
A. Bayraktar	Yılmaz Karaca
S. Bıçakçıoğlu	B. Koraman
R. T. Burak	Bayram Küçük
Yalçın Çetin	Fikret Özelçi
Sadi Dinçcağ	Turhan Selçuk
Ferruh Doğan	Nehar Tüblek
Orhan Doğu	Y. Tüzecan
S. Emircğlu	E. Yağcıoğlu
Orhan Enez	Suat Yalaz
A. Erbulak	Tonguç Yaşar
M. Eremektar	Ziya Zorlu
E. Nuri Erkaç	

Abone şartları :
Senelliği : 24 Lira
Altı Aylığı : 12 Liradır.

ÇAĞLAYAN YAYINEVİ
Ankara Caddesi 48
İ S T A N B U L

FİYATI : 50 KURUŞ

Tef

HAFTALIK SİYASÎ MİZAH GAZETESİ

Sahibi: ÇAĞLAYAN YAYINEVİ adına : Ertem Eğilmez
Yazı İşlerini fiilen idaré eden: .... MÜFİT DURU
Teknik Sekreter: .... FİRUZ AŞKIN
Karikatür Sekreteri: .... ALTAN ERBULAK
Basıldığı yer: .... ŞEHİR MATBAASI

CİLT: 1 ☆ 25 ARALIK 1954 CUMARTESİ ☆ SAYI: 21

KURUNTULAR:

Hükûmet Yasağı

Rivayete göre, pahalılığın kabahati gazetelerdedir. Şekeri ortadan kaldıran, kömürü azaltan, eti yükselten, demiri yok eden hep gazete yazılarıdır.

Çünkü, bir gazete:

«Sinameki pahalılanacakmış!«

Yahut:

«Arap sabunu gelmiyor» gibi bir lâf etti mi, herkes o mala hücum ediyor; mal da bitiyormuş.

Doğrusunu söylemek lâzım gelirse gazeteler de biraz ileri gidiyorlar. Allahın günü:

«Bugün dört yangın oldu,» yahut:

«Sekiz kuduz vak'ası kaydedildi,» yahut:

«Beş taşıt kazası oldu» gibi yazılarla halkı heyecana veriyor, rahatlarını kaçırıyorlar. Herkes heyecanlanıyor. Sinir hastalığı, kalp hastalığı, muhalefet hastalığı vak'aları artıyor.

«Bu mevsim yağmursuz geçti» deyince millet:

— Vayyy! Mahsul olmıyacak. Hadi istif! diye harekete geçecek ve maazallah kıtlık olacak.

Bunun önüne geçmek lâzım. Nasıl geçilir?

Bir hikâye:

Paşa Kâzım, vaktiyle demiryollarında müfettiş olarak çalışırken, Ankara'dan İstanbul'a gelmiş. Bir dostu kendisini görmüş.

— Ne var ne yok Ankara'da? diye sormuş. Paşa Kâzım da:

— İyilik, güzellik! cevabını vermiş. Adamcağız sözüne devam etmiş.

— Kar var mı?

— Hayır... Yağmur.

— Neden?

— Hükûmet yasak etti. demiş.

İşte Paşa Kâzım'ın bu sözü bize rehber olmalıdır.

Kuraklığı, pahalılığı, istifçiliği, ihtikârı önleyemiyorsak bari bu zararlı yazmayı yasak etmeliyiz!

O zaman, yağmur da yağar, fiyatlar da ucuzlar, istifçilik te kalkar, su da bollaşır, muhtekir de ihtikârdan vazgeçer. Mesele basında... Bir kere onun dili dursa üst tarafı işten bile değil!

B. F.

(Ferruh Doğan)

Ben nekadar ihmalciysem bizimkiler de o derece vesveselidirler. Birkaç gün eve gitmedim mi hemen çalıştığım yere bir telefon:

— Allo...

— Allo...

— Bülent sen misin?

— Evet, benim.

— Öldün mü ayol?

— Bilmem, zannetmiyorum.

Emin olmak için bir de mesai arkadaşlarıma sorarım:

— Yahu çocuklar, ben ölmüş müyüm?

— Turp gibisin, cevabını verirler. Hepimizin cenazesinde bulunursun.

Öteden sorulur:

— Nasıl bilmiyorsun? İnsan ölüp ölmediğini bilmez mi?

— Merak etmeyin, arkadaşlar hepimizin cenazesinde bulunursun diyorlar.

Sağ olduğuma kanaat getirdikten sonra sualler tekrar başlar:

— Hasta filân mısın?

— Hayır, katır gibiyim.

— Zatürriye miyim, dedin?

— Katır gibiyim diyorum.

— O ne biçim lâf öyle? Havalar serinledi, içine yün giyiyor musun?

— Giyiyorum.

— Yalan, giymiyorsundur.

Sonra telefon eden mekanizmanın dar imkânları dahilinde, sırtımda beni kutuplarda bile soğuktan koruyabilecek kalınlıkta bir yün bulunduğunu, ağzımın içki kokmadığını, akşamları vaktinde yattığımı ispata çalışırım. Bu sefer karşı taraftan nasihatler başlar. Gripten, otomobillerden ve kadınlardan sakınmam tembih edilir. Nihayet onlardan borç

para istiyerek konuşmayı sona erdiririm.

Geçenlerde gene bir telefon:

— Alo, Bülent sen misin?

— Evet.

— Meraktan çatlıyacaktık. Ayol gel de bir yüzünü görelim.

Çatlamalarına mâni olmak için yüzümü göstermeye gittim.

— Evlât değil baş belâsı, diye karşıladılar. İnsan bir arayıp sormaz mı?

— Olmadı işte.

Mideyle cinsiyet arasında çeşitli nasihatlerde bulunulduktan sonra:

— Bak sana birşey söyleyim,

dedi annem. Geceleri gözüme uyku girmiyor.

Uyku ilâcı sağlık verdim.

— Tavsiyede bulunacağına doğru dürüst bir adam olmaya bak, diye çattı. Her dakika yüreğimiz ağzımızda...

— Nerem eğri, dedim. Söyleyin de düzelteyim.

— Yazı yazıyorsun. Her gün korku içindeyiz. Ha başına birşey geldi, ha gelecek, diye...

Öteden dedem atıldı. Dedem, hafızası, Harbiye Nezaretinde çalıştığı zamanlarda kalmış yarı bunak, sevimli bir ihtiyar.

— Yazı tehlikeli birşeydir, dedi. Abdülhamid'in hiç şakası yoktur ha...

— Yahu dede, Abdülhamid'in kemikleri bile çürüdü, uyuyor musun sen? Şimdi demokrasi var, istediğini yazabilirsin.

Bir an suratıma hayretle bakıp:

— Hıım, diye mırıldandı... Neler olmuş ta haberimiz yokmuş...

Ne var dedindi?

— Demokrasi.

— Yaaa... Vah, vah, vah... Çok fena...

— Fena olan nedir?

— O dediğin.

— Demokrasi mi?

— Evet... Hani padişahın bir kulağına gitse...

— Ben padişahtan falan korkmam.

— Yavaş söyle yerin kulağı vardır.

Yerin kulağını tıkayıp, padişahlığın yerinde yeller estiğini, şimdi her vatandaşın hür olduğunu, Ali kıran baş kesenlik devrinin çoktan geçtiğini anlatmaya çalıştım.

— Artık anladın mı, dedim, demokrasi neymiş?

Etrafına korkuyla bakındı. Kulağıma eğilerek birşeyler söyledi. Duymadım.

Sustum.

Bülent ORAN

KÜÇÜK VALİNİN MACERALARI.

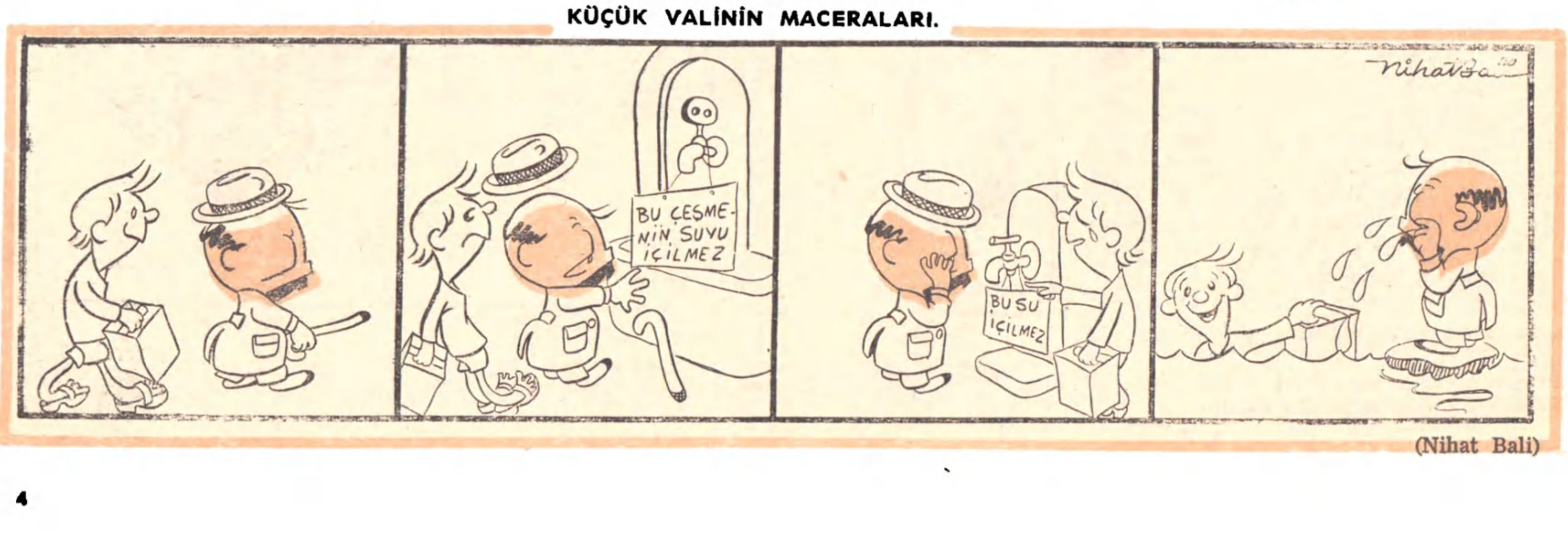

(Nihat Bali)

TARİHÎ FIKRALAR, MASALLAR, RÜYALAR, MALİHÜLYALAR.

Üç gözde!

Tarihte Boynu Eğri Mehmet Paşa diye bir vezir vardır. Gençliğinde cesur ve becerikli bir adammış. Yaşlanınca kuvvetten ve bunun sonu kudretten ve bunların tabiî neticesi olarak gözden düşmüş.

Eyüp'teki konağında münzevî bir halde ikamete karar verip senelerden sonra ilk olarak kapıdan içeri girerken gençliğinde bıraktığı gözdelerini hatırlamış. Divanhaneye girince seslenmiş:

— Fazilet! Fazı.et!.

Ses yok. Yanındakilere sormuş:

— Fazilet burada değil mi?

— Burada sultanım; lâkin son zamanlarda çok zayıfladı. Orta… çıkamıyor.

Mehmet Paşa eski gözdesinin bu hale gelmesinden müteessir

Ikinci gözdeyi hatırlamış.

— Münevver'i görmüyorum... Nerede?

Etrafındakiler sıkılarak:

— Şimdi buradaydı; içi ezildi. Biraz safra bastırmaya gitti.

— Allah Allah! Şimdi sırası mı canım? diye öfkelenen Mehmet Paşa, üçüncü gözdesini hatırlayarak haykırmış:

— Vicdan! Vicdan da yok mu?

Ses seda yok...

Etrafına bakınmış... Korkarak cevap vermişler:

— Zavallı sağır oldu. Beyhude yorulmayın! İşitmez.

Boynu Eğri Mehmet Paşa sevdiği ve güvendiği üç gözdeden mahrum, mahzun ve gözü yaşlı bir halde yavaş yavaş odasına girer... deyü tevarih kitaplarında mesturdur. (Abdurrahman Çelebi).

Burhan FELEK

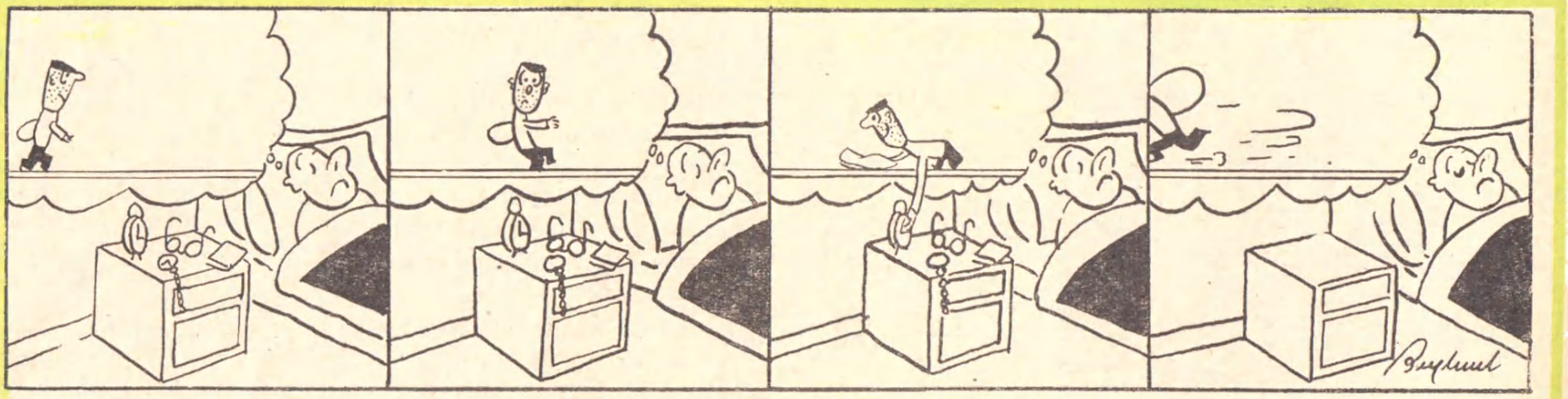

Niyet ve kısmet. (Beytullah Heper)

ANKARADAN

Hayır

Nasıl iştir anlıyamadık; Ankara'da herkes karakter sahibi, herkes kahraman, herkes Yunus Emre'nin şeyhinin dergâhına «Buraya eğri şey girmez» diye toplayıp getirdiği dümdüz odunlar gibi...

Kiminle konuşsan:

— Biz diyor, başkaları gibi değiliz adamın yüzüne dank diye düşündüğümüzü söyleriz...

Ve sonra adamın yüzüne dank diye düşündüğünü söyleyenlerin halini görüyoruz; gönye köşesi gibi doksan derecelik zaviye çizen bir vücut ve ovuşturulan bir çift el:

— Hakkı âliniz var beyefendi; bendeniz de şimdi onu arzedecektim efendim. Emredersiniz efendim, şimdi derhal yaptırırım efendim...

Arkasından Beyefendinin etrafındaki üçüncü dördüncü sınıf gönye köşelerine kaşla gözle işaretler; fısıltıyla direktifler:

— Hişt sonra arzederiz, şimdi sırası değil, sıkmıyalım beyefendiyi; ben zamanı gelince hallederim o işi...

Bir bilgiçlik, bir eda... Beyefendinin sevmediği kimselere kraldan ziyade kral taraftarı bir kızgınlıkla gözleri kaşları açıp oynatarak:

— Bunlar namussuz, âdî insanlar efendim, daha dün sizin sayenizde adam diye geçinirlerken bu şekilde davranmaları çok ayıp değil mi efendim, diye veriştirme...

Ve beyefendi gittikten sonra ayak ayak üstüne atıp sıkı bir övünme:

— Zavallı yapayalnız aslında kardeşim. Etrafını üç tane dalkavuk almış ne isterlerse yaptırmaya uğraşıyorlar... Allahtan ki ben biraz mâni oluyorum... Herkes bizim gibi değil ki... Biz adamın yüzüne dank diye söyleriz düşündüğümüzü; bakan değil, isterse hünkâr olsun...

Ankara Palas'ın rahat koltuklarında şakşak imalâtçılığı yapan bu büyük karakterlerin, büyük kahramanların, büyük politikacıların ateşte ısıtılmış kurşun çubuklar gibi şekilden şekile girişini yıllar var ki seyrediyoruz...

Bazısının suratı öylesine nasırlaşmış ki gerçekleri alay mancınığına takıp, bir on yedinci asır şövalyesinin eldiveni gibi yanaklarına çaldığınız vakit sadece gülüyorlar.

Bu gülüşte Selâhaddin lâmbasının marifetleri saklı... Bütün iltimaslar bu gülüşle yapılır, bütün spekülasyonlar bu gülüşle... Bu gülüş bir servettir, bu gülüş bir kartvizittir, bu gülüş viski kadehi, bu gülüş şampanya şişesidir...

Bu gülüşün bütün marifetleri ötesinde en büyük kabiliyeti şudur: tasvip... Büyüklerin her yaptığını nerde olursa, nasıl olursa, ne zaman olursa tasvip...

Sokak dilenciliğinin ezelî kaidesi şark politikacılığının temelini teşkil ediyor... Nerde olursa, nasıl olursa, ne zaman olursa tasvip...

Gönül hayır diyecek bir ses özlüyor... Hayır diyene merhamet etmezlermiş, olsun... Hayır diyen viski içmezmiş, şampanya patlatmazmış, olsun...

Padişah idam mahkûmunu çağırmış:

— Seni, demiş affedeceğim. Yalnız bir şartla; benim gözlerimden biri takmadır; onu bulabilirsen...

Mahkûm bakmış bakmış...

— Sol gözünüz, demiş...

Padişah şaşırmış:

— Aferin bildin vallahi; nasıl anladın söylesene...

— Biraz onda merhamet gördüm de...

Sahicilerinden vazgeçtik, içinde bir parça his bulunan bir suni göze muhtaç olsak bile yine de haykırmak isteriz: HAYIR.

Çetin ALTAN

NÜFUS MEMURLUĞUNDA:

— Babasının adı?

(Nurettin Atalay)

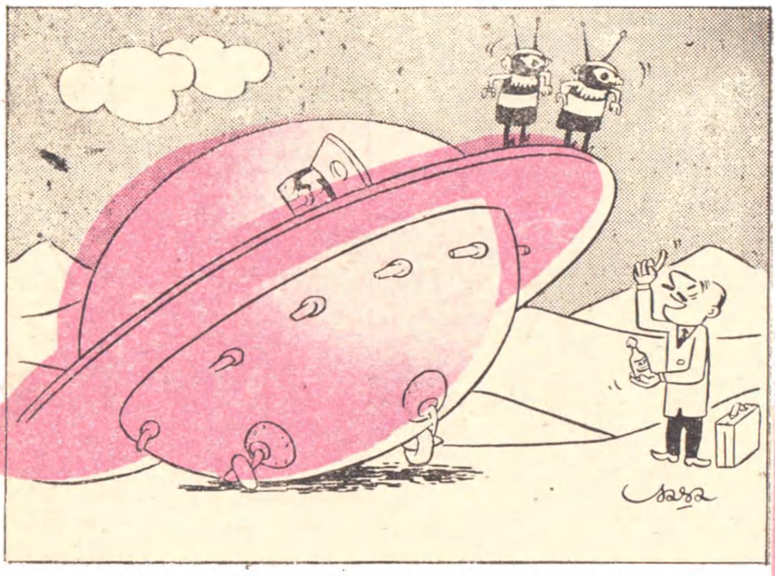

«Bayanlar baylar, bi dakkanızı rica edicam. Memleketimizin namdar eczacılarından Abdülmuttalip tarafından imâl edilen bu esanslar...»

(Yaşa Gazi)

İSTANBULDAN

Bir hikâyecik

Sürüsüne bereket. Hususî otomobillerin sayısı günden güne artıyor. Her gün caddelerde karşıdan karşıya geçebilmek için biraz aralık bulalım diye kaldırım kenarlarında uzun uzun beklediğimiz otomobil zincirlerinin halkaları arasında çoğunluğu hususî arabalar teşkil ediyor.

Haspaların hepsi de lüks, süslü ve gıcır gıcır yeni.

Alâkam olmadığı için bilmiyorum, bu şatafatlı otomobillerin fiyatı kaç bin liradır?

Hiç şüphe yok ki her biri, bizim gibiler için bir servet değerindedir.

İlâca, dokumacı ipliğine, kundura kauçuğuna döviz bulamıyoruz.

Öte yanda gümrük kapılarımızdan içeriye lüks otomobil katarları akın ediyor ve kapışılarak satın alınıyor.

Eeeh, gemisini yüzdüren kaptandır. Öyle bir devirdeyiz. Kuvvetlice bir arka bulup ta sırtını yasladın mı, apartımanı diker, önüne otomobili çekersin.

Ve sonra da hükûmetçilerimiz bu lüks hususî otomobil katarlarını gösterip; «Hayat pahalı, geçim zor diyorsunuz. Baksanıza şu otomobil bolluğuna. Hayat pahalılaşmıyor, sizin hayat seviyeniz yükseliyor, bire nankörler!» diye azarlarlar bizi.

Arkamız yok, ne yapalım? Arka bulmak ta her kulun becerebileceği bir iş değildir.

Hatırıma bir hikâyecik geldi:

Eski devirlerde bir vilâyette vali kızmış, kaymakamın birini vazifeden atmış.

Adamcağız traş olmak için berber dükkânına gitmiş. Üzüntülü halini gören berber sebebini sormuş, o da anlatmış.

Berber, bir kâğıdın üstüne; «Vali Bey, bu da bizdendir diye yazmış, imzalamış, zarfa koymuş, Valiye götürmesi için kaymakama vermiş.

Kaymakam zarfı götürmüş, Vali açıp okuyunca; «Ya, peki öyle ise. Seni yine vazifene tâyin ettim demiş.

Akşam üstü kaymakam tekrar berbere gitmiş; «Yahu, yazdığın sözün mânasın neydi ki Vali beni yeniden tâyin etti?» diye sormuş. Berber, kaymakamın kulağına birşey fısıldamış.

Berberin ne dediğini bilmiyorum ama, kaymakamın nevri dönmüş; «Aman, ben böyle kaymakamlık istemem» diyerek ertesi gün istifasını vermiş!

Herkes o kaymakam gibi dik başlı...

Haydi uzatmıyalım lâkırdıyı.

Memal REFİK

"iki kişi düello ederken..."

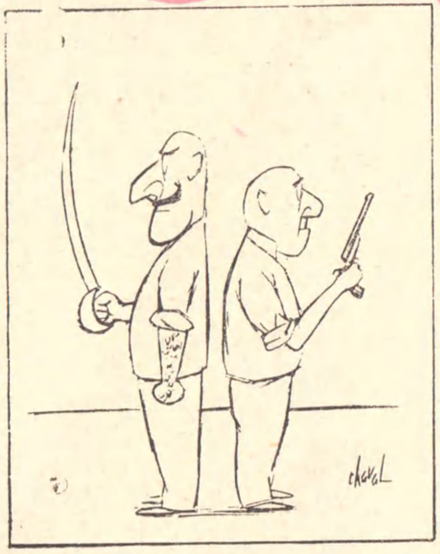

YAZISIZ

Nesil farkı

– Merak etmeyin, en iyi cenaze levazımatını dükkânımızdan temin edebilirsiniz..

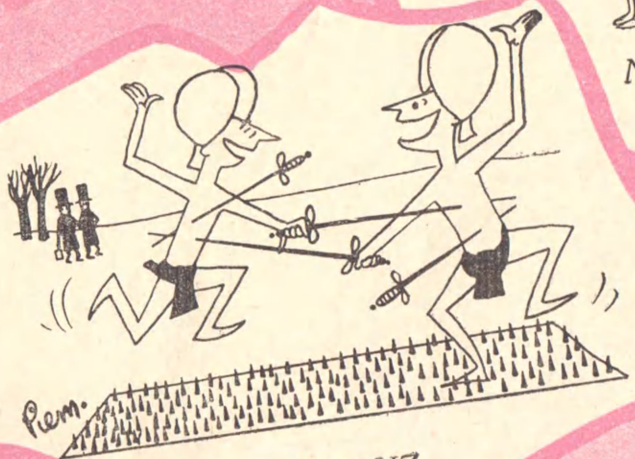

YAZISIZ

Hazırlık

DUELLO (!)

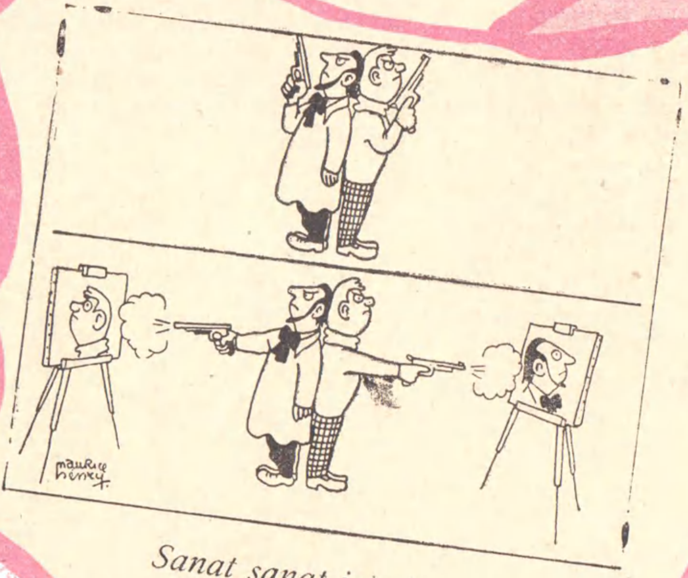

Sanat sanat içindir

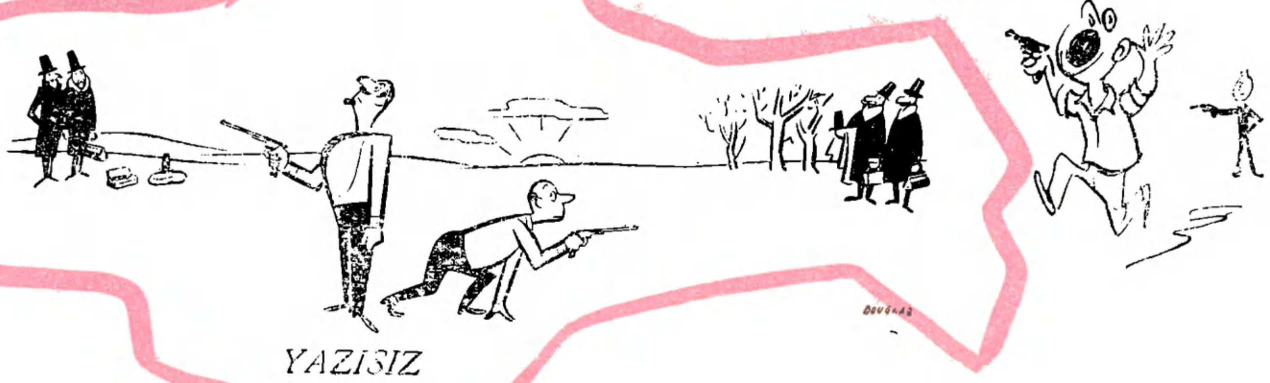

YAZISIZ

HİKÂYE

Aman... Aman...

DA... DAA

ADNAN TAHİR

Oda biraz loştu. Ama çok mânidar bir loşluktu bu... Yarı yarıya kapalı perdelerin aralığından içeri giren gündüz ışığına rağmen masanın üstündeki kırmızı abajur, odaya insanı âdeta gevşeten, hislerini çözen bir hava veriyordu.

Çok güzel bir kadın iskarpinlerinin ucuna basarak bu odaya süzüldü. Kalın ve kızıl dudaklarını hafifçe aralayan dişi bir tebessümle masadan kalkıp kendine doğru ilerleyen adama güldü. Dişleri teslim bayrağı kadar beyazdı, gözleri de Vilâyet bahçesindeki havuzun suları gibi siyah...

Erkek, kadına şöyle bir baktı:

— Soyunun lûtfen...

— Hemen mi?

— Evet efendim, hemen... İçerde sıra bekleyenler var...

Odanın bir köşesindeki koltuğun üstü yavaş yavaş en minyon, en cana yakın öteberiyle dolmağa başlamıştı: çanta... eldiven, şapka, elbise, kombinezon ve diğer gıcıklayıcı teferruat...

Erkeğin yumuşak fakat hırçın elleri, bu çıplak vücudu yer yer dolaşmağa başlamıştı bile. Genç kadın gözlerini yummuş, başını arkaya atmış, kesik kesik nefes alarak heyecandan kuruyan dudaklarını ıslatıyordu.

Intizar halindeki kadından daha güzel ne vardır şu kalleş dünyada?... Sorarım size ne vardır?... Cevap veremiyorsunuz değil mi?. Veremezsiniz tabiî... Aklınız fikriniz kadında... Mübareği çırılçıplak soyduk, herifçioğlunun kolları arasına attık... Şimdi de nazlanıyoruz... Eh, insaf... Bukadarı da olmaz doğrusu.

Derken, erkeğin elleri kadının vücudunu birdenbire terketti...

— Hanımefendi durumunuz gayet iyi... Yalnız bir parçacık... Amma dikkat buyurun yalnız bir parçacık kalbiniz zayıf... Hızlı atıyor... Size bir reçete vereceğim... Hiçbir şeyiniz kalmıyacak.

— Reçete mi vereceksiniz?

— Bir doktor reçeteden başka ne versin istiyorsunuz?

— Doktor mu dediniz?... Ben... «Aman Aman Film Şirketi» nin prodüktörünü...

— Yanlış geldiniz efendim... O, bitişik dairededir...

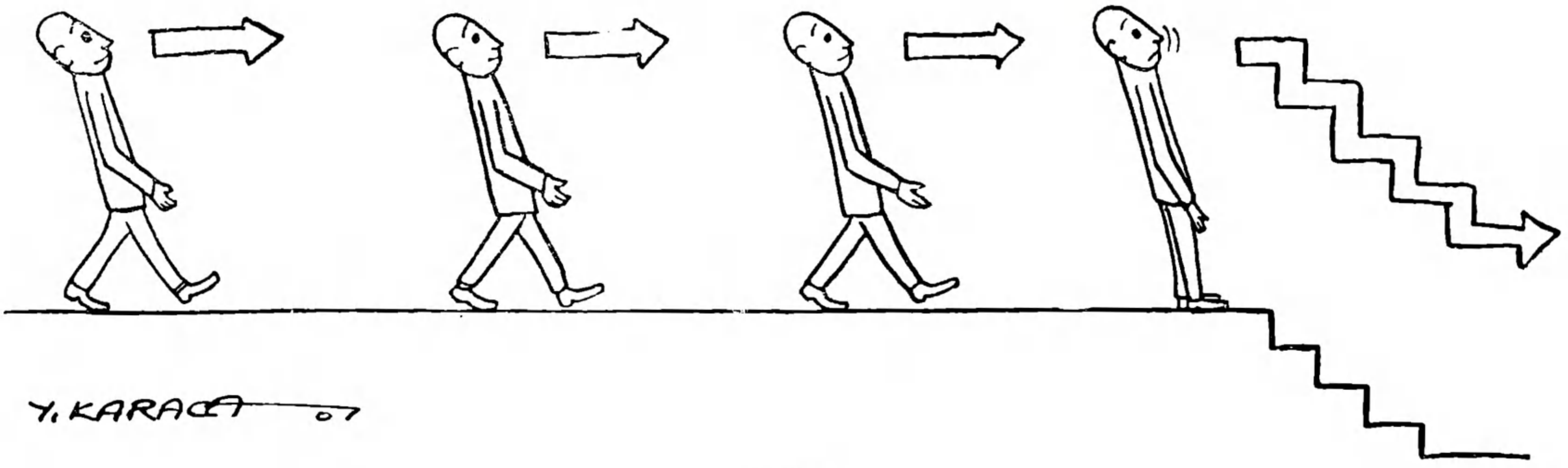

YAZISIZ (Yılmaz Karaca)

MERAKLI OLAYLAR

ŞAPKA DENİZİ

Liverpool'da yapılan bir motor yarışında halk, okadar heyecanlanmıştır ki, herkes şapkalarını heyecandan denize fırlatmış ve denizin yüzü şapka ile kaplanmıştır. O gün bu gün deniz şapka ile kaplı bulunmakta ve gemiler limana girememektedirler.

Fali Roge'den

★

TERZİLİK YARIŞI

Valsuarten'de elbise dikme yarışı yapılmış, birinciliği Legaini adındaki terzi kazanmıır. Legaini 150 kişilik bir kadro ile yarışa iştirak etmiş, herkes bir kişi yarışa iştirak ettiğinden yarım saatte elbiseyi jüriye vermiştir.

Biçki Dergisi

★

EN UZUN OYUN

Londra limanından tam 50 sene evvel yani 1904 te Hipgins ve Vatson adında iki adam satranç oynamaya başlamışlar ve geçen haftaya kadar devam etmiş, fakat oyunculardan Hipgins ânî bir kalp krizi geçirip ölmüş ve Vatson yalnız kalınca mecburî oyunu bırakmıştır.

La Jour'den

★

ANAHTAR UYMIYAN KAPI

Milâno'da bir evin kapısına hiçbir anahtar uymamaktadır. Çünkü kapıda anahtar deliği yoktur.

Magazino Torino'dan

★

DİLENCİ OLMIYAN ŞEHİR

Venrudi şehrinde bir tek dilenci yoktur. sokakta dilenmek yasaktır. Bunun için dilenciler dükkânlarda, mağazalarda dilenmektedirler.

Dilenci Mecmuasından

★

İNTİHAR OKULU

Japonya'da bir intihar okulu vardır. Bu okulda talebelere «intihar» kelimesinin ne olduğu anlatılmaktadır.

Beloidinairttee'den

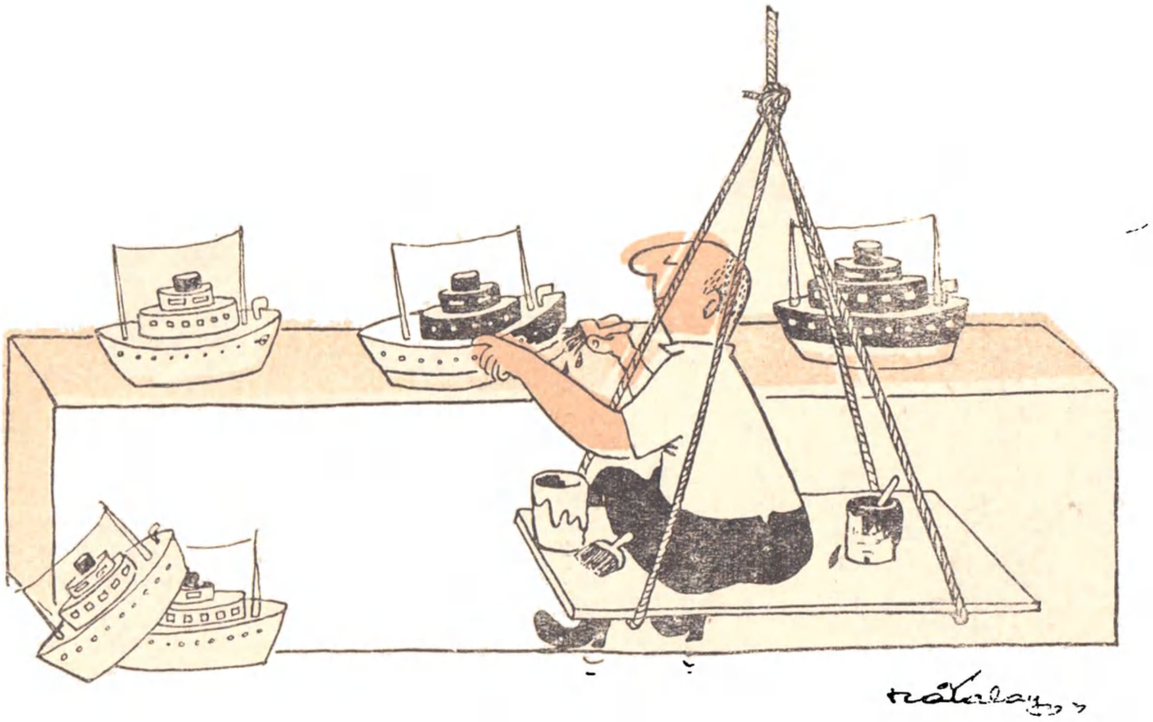

YAZISIZ (Nurettin Atalay)

Şakacı bir insan mısınız?

1 — Şaka ile alay aynı zamanda mı kullanılır?

2 — Adam öldürmek şaka mıdır?

3 — Şaka yapılan odanın derecesi kaç olmalıdır?

4 — Şakanın kakaya dönmesi için ne gibi bir terkip lâzımdır?

5 — Karşınızdaki sizin ağzınızı burnunuzu elinize verirken hâlâ onu şaka mı yapıyor zannediyorsunuz?

6 — Siz de ona vursanıza!

7 — Vur!

8 — Ayırın yahu şunları.

9 — Şaka kaldırdığınızı söylüyorsunuz. Kaç kilo kaldırırsınız?

10 — Yoksa siz haltercimisiniz?

Bu suallerden 7 tanesine doğru cevap verenler nerde? Gelsinler de paralarını alsınlar. Ne parası alacaklar; şaka yaptık yahu.

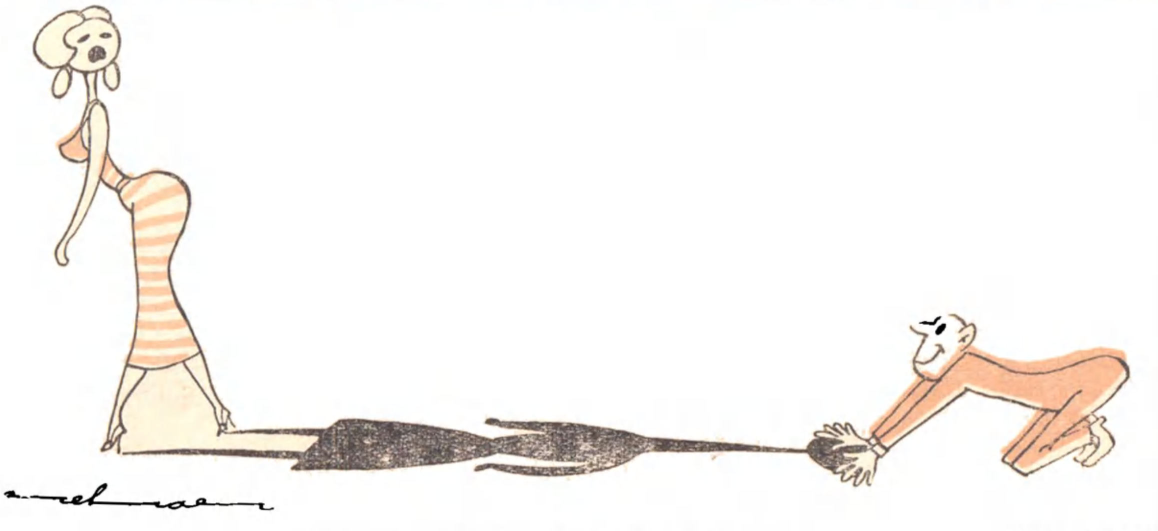

Kız — Rica ederim, gölgemi bırakın lütfen... (Nehar Tüblel

Sıkı Kontrol

Cemil Cahit CEM

Hiç iş aradınız mı?. En eğlenceli iştir. Karın doyurmaz kâfir... Yoksa iş aramayı iş edinmek, vallahi işten değildir...

Bir zaman yine arıyordum. Bonmarşe müdürünün karşısına çıkmak gerekti. Adam şöyle tepeden tırnağa bir süzdü:

— Açıkgöz bir gence benziyorsun! dedi.

— Öyleyimdir efendim.

— Şimdi, dedi, bak sana birşey söyliyeceğim. Bizim bu mağaza yok mu?. Burada tam yetmiş iki kişi çalışır.

— Evet!? dedim.

— Çalışanlara çok para vermeyiz. Buna mukabil onlar da mağazadan dünyanın malını çalarlar...

— Tabiî! dedim. Verseniz çalmazlardı...

— Lâf!. diye sözümü ağzıma tıktı. Verseydik te çalarlardı. İnsan oğlunun gözü doymaz. Bu heriflerin hırsızlığına karşı bir çare düşündük. Akşamları paydostan sonra mağazadan çıkarlarken üstlerini aratacağız... Sıkı bir kontrol!.

— İyi!. dedim.

— Biz de öyle düşündük! dedi. Şimdi bize bu kontrol işini yapacak bir memur lâzım. Nasıl böyle işi kabul eder misin?

— Müstahdemleriniz arasında kız var mı?

— Yarıdan fazlası.

— Kabul!

Ertesi akşam kontrol başladı. Ne yalan söyliyeyim, erkekliğimden utandım. Kadın müstahdemlerin üzerlerinden hiçbir şey çıkmadığı halde erkeklerde naylon çoraplar mı, mendiller mi, kravatlar mı zuhur etmedi. Neler de neler...

Bir hafta sonra müdür tekrar beni çağırdı:

— Senden çok memnunum. Maaşına zam yapacağım. Hırsızlıklar şıppadak kesiliverdi, dedi.

Teşekkür ettim.

Kontrol devam ediyordu. Memurlar daha ihtiyatlı hareket etmeğe başlamışlardı. Iki gömleği üstüste giymek zahmetine katlananlara rastlanıyordu. Yeni pabuçları ayaklarına geçirip eskilerini koltuk altına alanlar da vardı.

Ama sıkı arıyordum. Bir, iki, derken artık hiç hırsızlık yakalayamaz olduk. Fakat bir genç memur vardı, her akşam alay ederek geçerdi kapıdan kâfir...

— Heyy!. diyordum, aç şu valizini bakayım!.

— Neden yahu?. Birşey yok içinde vallahi!..

— Emir bayım emir... Kontrol var...

— Sanki ben çalacak olsam ruhunuz duyar da...

Açtı ufak valizi. Birşeyler yoktu içinde...

— Haydi güle güle!. dedim.

— Allah rahatlık versin!. dedi.

Ertesi akşam aynı delikanlı yine göründü.

— Aç valizi!. dedim.

— Yok birşey canım!.

— Aç dedik ya!...

Açtı. Yine birşeyler yok. Belli ki yemeğini filân getiriyor, Akşamları da boş götürüyor.

— Güle güle!

— Allah rahatlık versin!

Sinirime dokunuyordu bu oğlan. Ama ne yapayım?. Valizini açıyor, birşeyler bulamıyordum. Birkaç defa valizin astarını filân da yoklamıştım. Hani astarla tabanı arasında birşey olmasın diye... Velâkin içimden bir his bu oğlanın muhakkak birşeyler çaldığını söylüyordu.

Bir akşam:

— Bana bak! dedim.

— Ne var? dedi.

— Kimseye birşey söylersem boynum altımda kalsın... Fakat anlat bana Allahını seversen!

— Neyi?

— Canım sen çalıyorsun, bunun yutulacak tarafı yok!

— Tabiî. çalıyorum.

— Ne çalıyorsun öyleyse?

— Valiz:...

Detektif olabilir misiniz?

Gece saat 2 yi vurdu. Bir karartı; bir gölge gibi sokaklarda ilerledi. 176 ncı sokakta durdu. mücevheratçı İsak'ın mağazasına sokuldu. Birden gözden kayboldu. Yarım saat sonra dükkândan çıkan gölge, sırtında bir torba ile karanlıklara daldı.

Sabah dükkânını açan sarraf İsak feryadı bastı. Bütün mücevherleri çalınmış; çok sevdiği kedisi öldürülmüştü. İyi ama zavallı hayvandan ne istemişlerdi?

Polis hafiyesi Şakir vaka mahalline gelince biraz düşündü hırsızı ve kediyi öldüreni buldu.

CEVAP

Hırsız, Hayvanları Koruma Cemiyeti Başkanı Enver'di. Gece dükkâna girince mücevherleri çalarken kediyi görmüş ve: «Beni tekrar görünce muhakkak tanır» diyerek onu öldürmüştü. Şakir onu tuzağa düşürmek için dükkâna ölen kedinin bir aynını koymuş. Enver kediyi ölmemiş zannederek korkudan herşeyi itiraf etmişti.

BİLMECE

Bir bekçi bir hırsızı kovalıyor, hırsız bir eve giriyor. Polisler hemen evin etrafını çeviriyorlar. Eve giriyorlar. Fakat ev boş, kimse de yok.

Bu nasıl olur?

CEVAP

Hırsızı kovalayan bekçi hırsızın girdiği evi yanlış tâyin ediyor. Halbuki hırsız o eve değil, yandaki eve girmiş olduğu için biraz sonra rahatça kaçıyor.

★

Bir fukaraya Amerika'daki teyzesinden 10.000 dolar miras kalıyor, kendisine bunu müjdeleyenlere «O parayı siz alın, ben istemem» diyor. Bu nasıl olur.

CEVAP

Bu fakir İstanbul'da dilenen zenginlerden Emrullah'tır. Zaten onun bankada 300,000000 lira nakit parası vardır.

İSTANBUL EĞLENİYOR **(Bedri Koraman)**

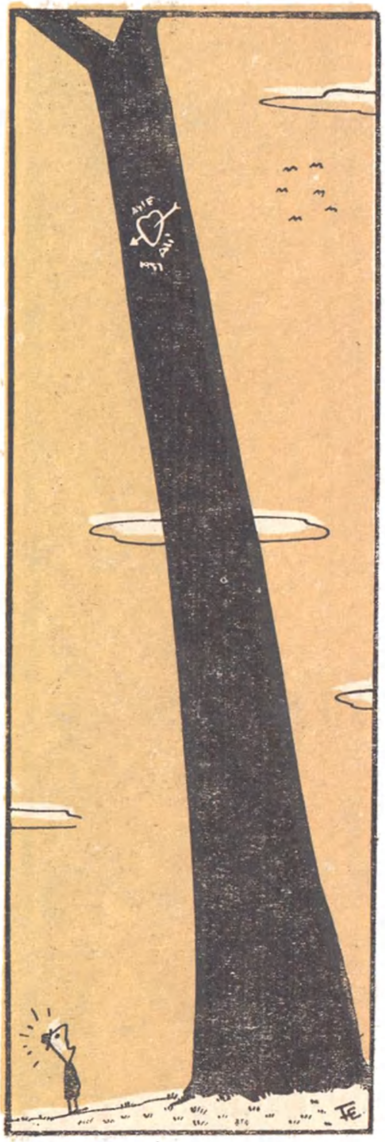

YAZISIZ
(Ferruh Doğan)

Mektup örnekleri

Elektrikçi Muzaffer'den Neclâ'ya:

Sevgilim,

Evet, size sevgilim diye hitap ederken kalbimin nekadar yalnız bir halde bulunmakta olduğunu söyledimse inkâr eden bir şey mi var? Mateeffüs sizi seven bir kalbi Marmara çırası gibi yakanlarla birlikte mi yakıyorsunuz?... Ben gene sizin sağlığınızı isteyen bir elektrikçiyim. Radyo, pikap, buz dolabı, elektrik saatleri ve emsali makineleri üzerinde tamirat ve tanzifat memuruyum. Belki İsmail'i seviyorsun. Ama İsmail senin gibi narin bir çiçeği koklamadan soldurursa, seni seven ben bahusus incinirim. Bana mektup yaz demiyeceğim. Yazma. Ama sen gene de yaz.

Neclâ, benim biricik sevgili aşkım. (İsmail aramızdakileri duyarsa bizi öldürür) diyorsun. O bizi öldürebilir buna ne denir ki?.. Ama ben de onların evlerinin elektriğini kesmezsem bana da Elektrikçi Muzaffer demesinler. Biz birbirimizi seviyoruz ya bu bize kâfi. Sen artanını İsmail'e ver. O da Yakub'a götürür.

Ah Neclâ ah... Karamürsel'e gel de kaçalım. Bak orada nekadar ucuzluk var. Sana aydın sevgiler dileyen bir kalbin ızdıraplı sabahlıklarına bürünen akşamların hüzünlü yapraklarıyla gönderen şu mektubumu o sevgili dudaklarınla öp. Eyvallah...

Elektrikçi Muzaffer

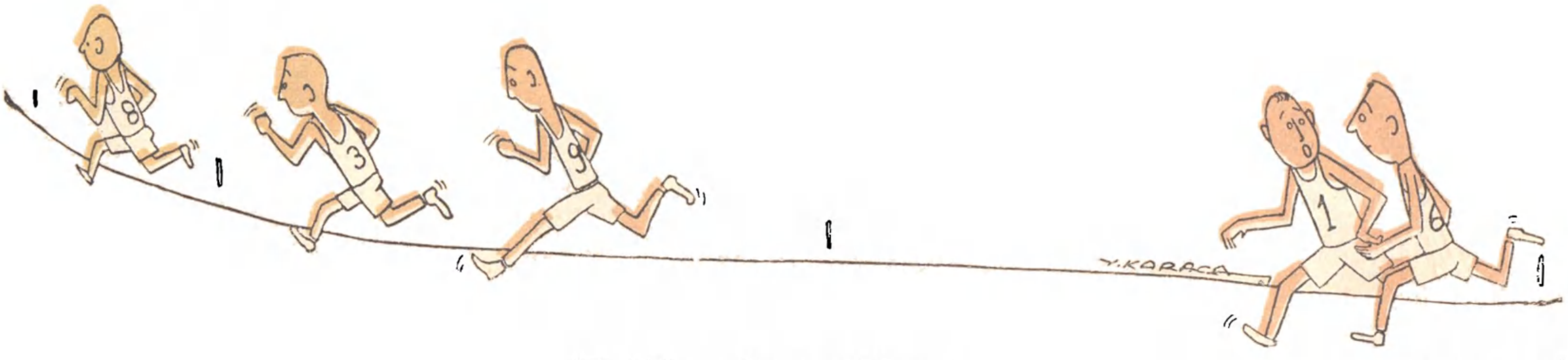

Arkadakiler — Var mısın bir yarış!...

(Yılmaz Karaca)

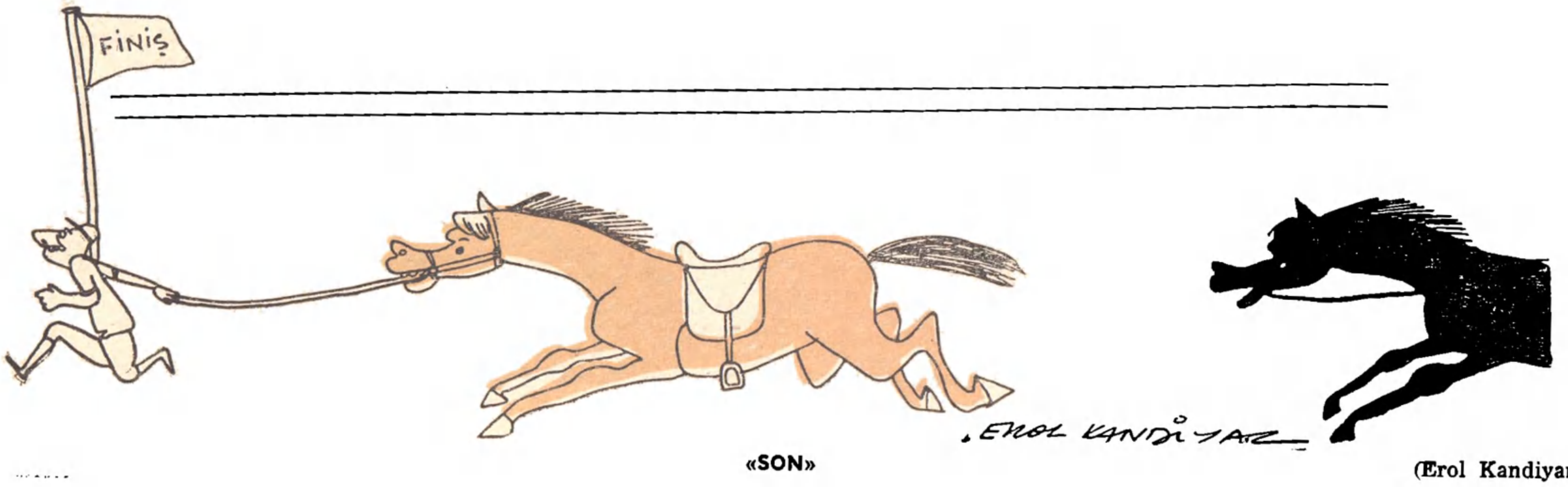

«SON»

(Erol Kandiyar)

Tabelâlı karikatür.

(Sinan Bıçakçıoğlu)

Seçme Sözler

Anahtar deliğinden tramvay geçmez.

Noksan Hasan

★

Jartiyer çorabı tutan bir lâstiktir.

Moris

★

Büfede küfe bulunmaz.

Servis Kapısı

★

Her denizde tuz bulunmaz.

Tuzcu İzzet

★

Her sahneye çıkan aktör değildir; figüran da olabilir.

Münir

★

Iyi dost otobüste belli olur.

Yolcu

★

Vakitsiz doğum nakitsiz adama benzer.

Satılmış

★

Sütten ağzı yanan çay içer.

Selâhattin Bey

★

Kesekâğıdı ile kese yapılmaz.

Asrî Hamam

★

Kırılan kalpleri tamir etmek için iskele kurmak şart değildir.

Ali Kalfa

★

Aşk bir hummadır, yalnız lekesi yoktur.

Lekeci Meliha

★

Sanat eserlerini tahrip edenler tahrip kalıbı kullanırlar.

İstihkâm Osman

★

Bakırın rengi, pamuğun dengi güzeldir.

Cakalı Zeki

★

Her fare tutan kedi değildir. Kapan da olabilir.

Köpek

★

Umumî kanaatler vasatî olarak bildirilmelidir.

Ahmet Şirazi

★

Müşkülât karşısında kalan kenara çekilmelidir.

Hal ve Gidiş

★

Ayakkabısını ters giyenin işi ters gitmez.

Tersyüz Apti

★

Şişeşi 10 kuruştan üç su bir ekmek yerini tutar.

Memba Suyu

SOSYETE

ZİBİDİYE MEKTUPLAR...

Sezai Solelli, büyük aşkını gömdükten sonra film çevirmeğe başladı. Yok, yanlış anlama, jönpremiye filân değil, düpedüz para koydu, senaryosunu yazdı ve... Neriman Köksal'a oynattı. Filmin ismi «Oyuncu Kız.» Yedi erkeğin içine düşen seyyar tiyatro kumpanyasında çalışan bir kızın macerası. Sezai'de yedi sayısının büyük önemi vardır. Yedi sene sevdi; yedi yaşında ilk aşkını geçirdi; yedi gün yedi gece içer; yedisinden yetmişine bütün kadınları beğenir, falan filân... Filmin parçalarını gördüm, peşin hüküm vermiyeyim bir dostum kızar yine, ama film birşeylere benziyor gibi. Adamı alıp sürüklüyorlar. Hayır canım Neriman sürüklüyor demek istedim, o hep sürükler peşinden kâfir kız, demem o demek değil, başı sonu var filmin, adamakıllı heyecanlanıyorsun. Piyasaya çıkarsa, iki elin kanda olsa git, gör «Oyuncu Kızı.»

Neriman'a gelince: o da büyük aşkını (üç ay sürdü) gömdü yine. Şimdi kurtlara merak sarmış, daha doğrusu kurtlar onun peşine düşmüş. Sakın Karakurt alınmasın, onu kastetmiyorum. Hem benim anlatmak istediğim kurt tek değil, çift. O da ne dereceye kadar doğru bilmem. Neriman on bir kilo zayıflamış, olmuş bir içim su. Zaten tatlı kızdır, on bir kiloyu da verince bir kat daha güzelleşmiş. Saçlarını söz verdi, artık hep topuz halinde taşıyacak. Öyle salkım saçak başların modası geçeli yıllar oluyor, bunu Neriman da bilir ama çaresiz, saçları kendinden kıvırcık. Üstelik te prodüktörler bir omuzdan bir omuza saç ısmarlayınca ne yapsın kızcağız?

Nonoş'un başına gelenleri biliyor musun? Canım şu sarışın Nonoş. Hani Kuzu'nun Nonoşu? Bildin değil mi? Şimal Yıldızından yüz bulamayınca gönlünü daha genç, daha esmer bir delikanlıya ödünç vermiş. Delikanlı bakmış Nonoş'un elmasları sahici, eh kaloriferli nefis bir apartıman, Nonoş hiç te fena değil, öyle bizim geçkin taze gibi suratsız da değil, bayağı güzel bir kadın. Neden olmasın? demiş. Gelgelelim, karşı apartımanda çıtıpıtı bir küçük bayan. Çekilmez pencerenin önünden, göz eder delikanlıya. Nonoş'la alay edilir mi? Oyuna gelir mi hiç Nonoş. Kaldırdığı gibi şarap şişesini «Benim aşkım böyledir, senin de kafan budur» diye veryansın eder. Esmerin kafası kanar, Nonoş'un da eli yarılır.

Bak Zibidi aklında olsun, heyecanlı aşklar sıhhati bozar. Şimdi Nonoş'a bir kriz gelmiş, durmadan ağlıyormuş. Esmer delikanlı ne oldu diyeceksin, ne olacak o da Nonoş'un dizinin dibinden ayrılmıyor ama, araya girdi bir kere şarap şişesi, unutulur mu kolay kolay? Komşunun kızı da hâlâ pencere önünde kıkır kıkır. Apartıman değiştirecekmiş Nonoş, «Başka türlü saadetimi koruyamıyacağım» diyormuş.

Hoşça kal canım. Havalar soğudu, dikkat et, paltosuz sokağa çıkma. Palton yoksa Pindaros'a uğra, veresiye filân birşey uydurursun üstüne.

Fitne - Fücur

GEÇMİŞE GÜLELİM

HAZIRLAYAN: REŞAT EKREM KOÇU

İkinci Mahmut devrinde, Yeniçerilerin son azgınlık zamanında İstanbul'da ayak takımı halk arasında sık sık inanılmıyacak havadisler yayılırdı. Meselâ: «Karadeniz yanıyormuş!.» Yahut, «Niğde'de bir deve uçmuş!.» denilir, herkes birbirine heyecanla anlatır. «Olmaz!» diyenlere: «Herkesin ağzında yahu! Görenler var...» diye and içilirdi. Bu zevzekliklerin kaynağı işsiz gûruhundan, ekmek elden su gölden geçinen iki Istanbul külhanîsi, Soğanağa'lı Ebenin Salih Aksaray'lı Çamur Şevket isminde iki tulumbacı kopuğu idi.

Evvelâ Salih Tahtakale'de bir kahveye girdi. Selâmdan sonra garip bekâr uşaklarının soracağı malûm:

— Nerelisin hemşerim. Nereden gelirsin hemşerim!?

Denilirdi; Salih:

— Karadeniz taraflarından, dedi.

— Ne var ne yok o taraflarda?

— Ne olsun... Güzellik... Ama benim geleceğim gün Karadeniz tutuştu... Yanmağa başladı.

— Nasıl olur be? Deniz yanar mı?.. Sakın gemi falan olmasın?

— Yok canım... Deniz yanıyordu... Deniz... Gözümle gördüm. Hem ayrıldığım zaman daha sönmemişti!..

Salih kahvesini içer, gider. Arkasından: «Herif deli olacak!.» derlerdi. Birkaç saat sonra, yahut ertesi gün aynı kahveye Çamur Şevket uğrardı:

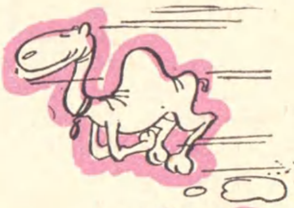

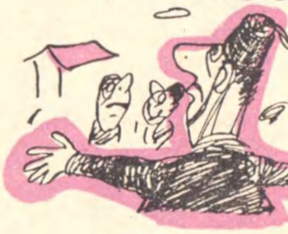

— Nereden hemşerim?

— Karadenizden...

— Aman yahu... Bir herif geldi, deniz yanıyor, dedi... Doğru mu?

— Denizin yandığını görmedim ama, araba araba kavrulmuş balıkların taşındığını gördüm!.

Ebenin Salih Unkapanı'nda da başka birşey atardı:

— Konya'dan Niğde'ye gidiyordum. Yolda bir deve uçtu... Gözümle gördüm.

— Ertesi gün Çamur Şevket anlatırdı:

— Devenin uçtuğunu görmedim doğrusu. Ama ben Niğde'ye gittiğimde bir deve semeri gösterdiler... Gökyüzünden düştü, diyorlardı!.

Safdiller:

— Herifin günahını aldık... Devenin uçtuğu doğruymuş be!..

Derlerdi. Ve artık... Ağızdan ağıza bütün şehire yayılırdı.

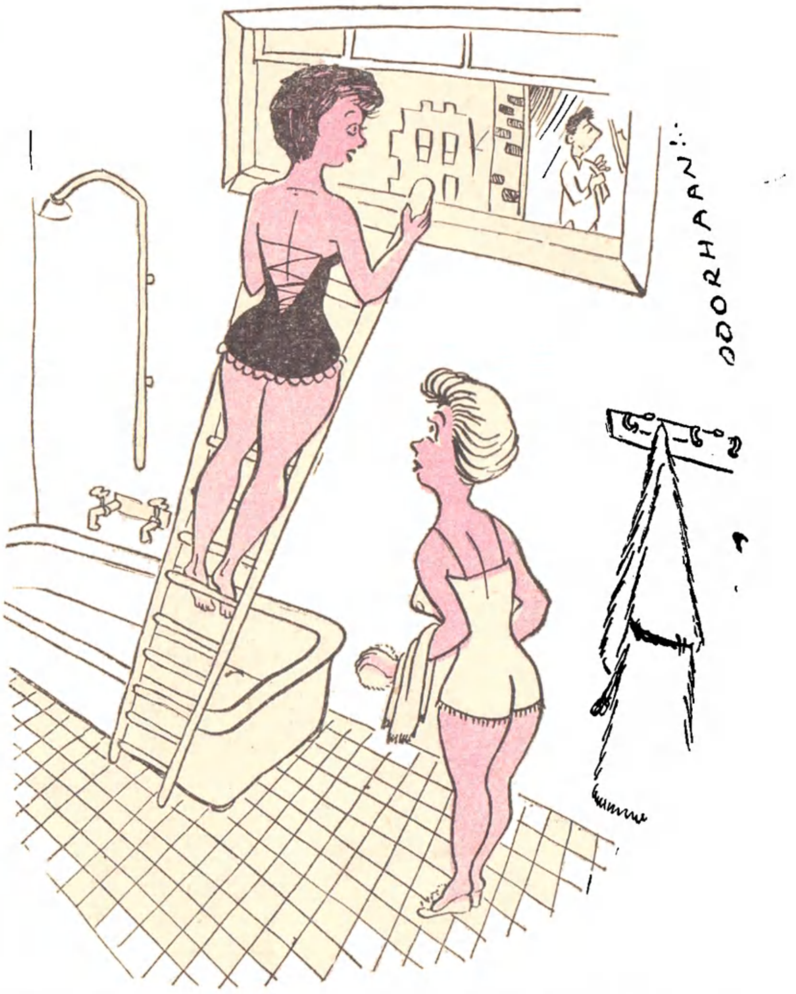

Merdivendeki — Çok terbiyesiz delikanlı kardeş, hergün bu pencerenin önünde soyunup giyiniyor... (Orhan Doğu)

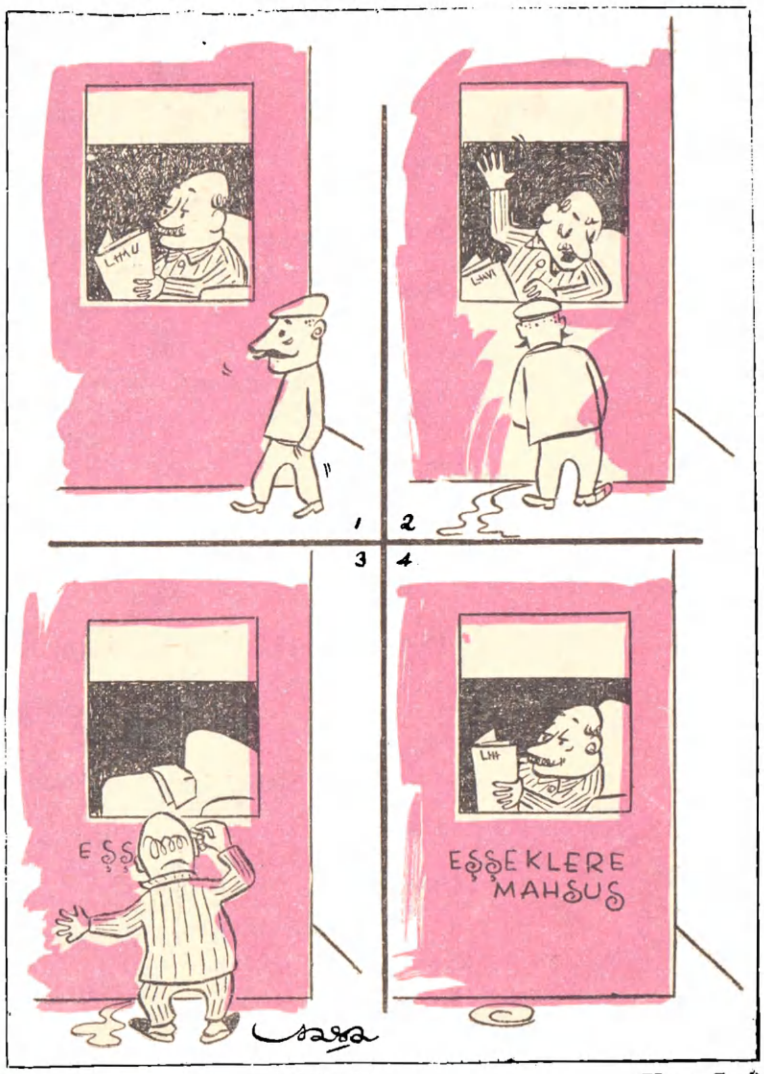

YAZISIZ (Yaşa Gazi)

NEMRUT'tan Nasihatler

İstanbul'dan «Mecnun» :

— Sibel Göksel'e âşık oldum. Gönlünü kazanmak için ne yapayım?

— Herşeyden evvel İngilizce bir telgrafla Ticaret odasına müracaat gerektir.

★

Bandırma'dan Selçuk Sarpman:

— Nemrut Amca, hayırdır inşallah, geçenlerde bir rüya gördüm: Ahmet Emin Yalman seni yere yatırmış, çiğ çiğ yiyor. Acaba senin başında bir iş mi dolaşıyor?

— Rüyaların tersi çıkar derler. Ben her ihtimale karşı hastahanelerden birinde yer ayırtayım, icabında gidip midemi yıkatırım.

★

Ankara'dan Gülseren:

— Kuuuuzum Nemrut Amca, benim gibi güzel bir kızın hatırı için biraz cesaret gösterin de açıkça söyleyin: Demokrat Partili mi, Halk Partili mi, yoksa başka birşeyli mi, nelisiniz?

— Vanilyalıyım güzelim.

★

Mersin'den Haldun Namsuz:

— Her memlekette olduğu halde bizde bulunmaması ağırıma gidiyor; ben burada bir çıplaklar kampı açacağım. Ahlâk zabıtası birşey der mi acaba?

— Ahlâk zabıtası belki birşey demez ama, «Halkı heyecanlandırmak maksadıyla giyecek sıkıntısını gösterir yollu nümayiş yapıyor» diye tevkifiniz mümkündür.

YAZISIZ

(Yılmaz Karaca)

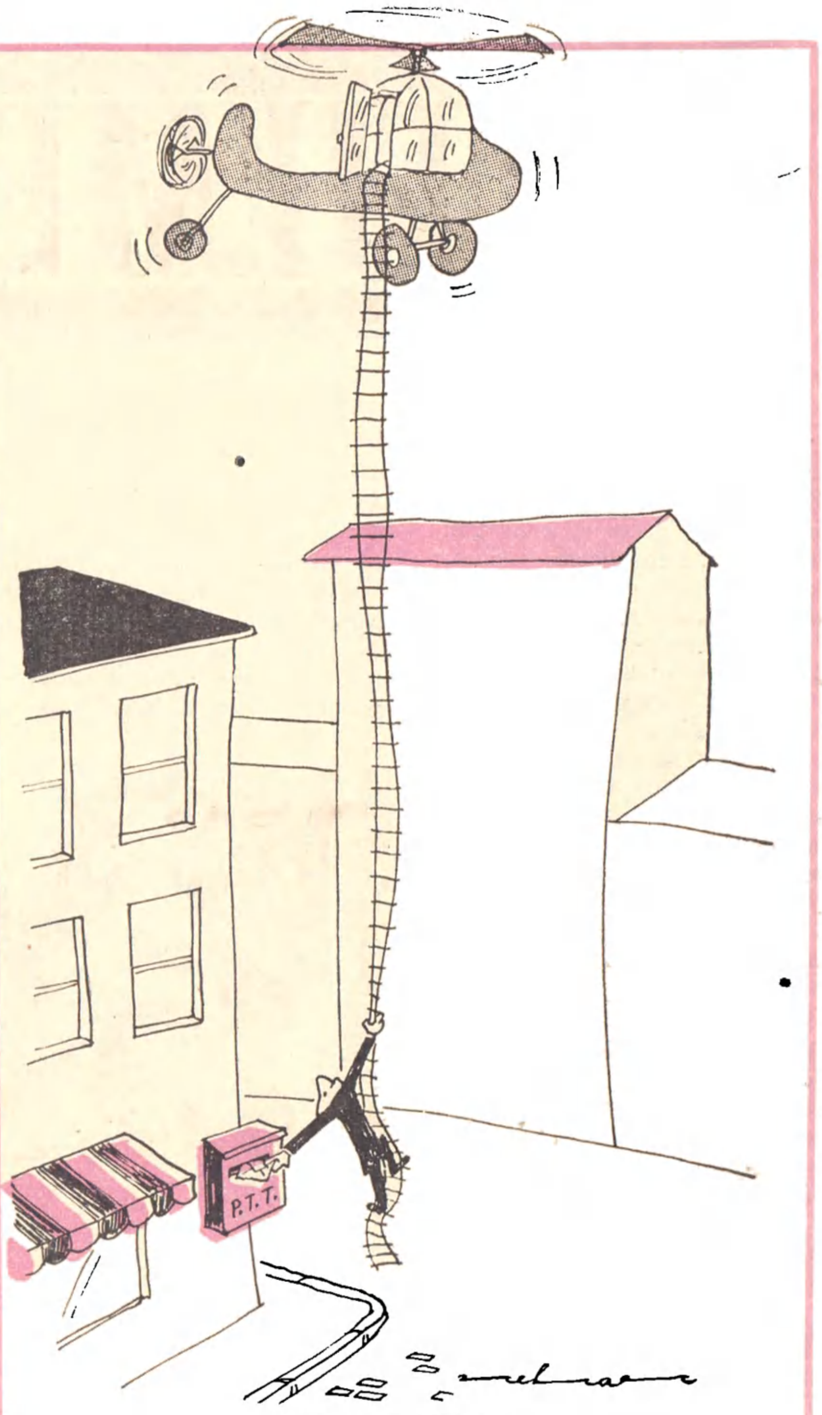

«Medeniyet dediğin...»

(Nehar Tüblek)

Tarihte bu hafta

Hazırlayan: SUAVİ SÜALP

100 sene evvel bu hafta Kör Salih Paşa Çengelköyündeki konağında mükellef bir ziyafet vermiştir. Bu ziyafette Dede Efendi, General Grant, Kont Moltepiye, meşhur turşucu Şükrü, Peyami Sefa, Madam Betarfilay, Adam Simit hazır bulunmuşlardır. Münir Nurettin de o gün ilk defa konserini Çıgan Ahmet orkestrası refakatinde vermiştir.

★

370 sene evvel bu hafta Safiye Sultanın gerdanlığı kaybolmuştu. Meşhur tahkikat memuru Şerlok Holmes 20 gün kadar çalıştıktan sonra gerdanlığı saray kanalizasyonundan çıkarmıştır. Safiye Sultan bunun üzerine Şerlok Holmes'e bir Nat Pinkerton cildi hediye etmiştir.

★

46 sene evvel bu hafta İbraniler ve Küçükpazarlılar arasında Madrid Meydan Muharebesi yapılmıştır. Bu muharebede 100,000 kişilik İbrani ordusuna Kral Dpedor, 35 kişilik Küçükpazar ordusuna da Omuz Zeki kumanda etmekteydi. İbranilerin hücumuyla başlayan savaşa Küçükpazarlılar ikinci haftaymda Süreyya ve Ahmed'in attığı iki golle sahadan 2 - 1 galip ayrılmışlardır.

Maçın hakemi ilk defa kadın olmuş, Sandöviç Melâhat'tı.

★

131 sene evvel bu hafta Deli Şükrü Paşa, kapı kulu askerleri, bostancılar, tımarcılar, bankacılar, sayacılar tarafından İbrahimağa'daki konağında halledilmişti. Çıkan netice şudur:

$$2 \times y = 10 = 34 T \times y.$$

★

617 sene evvel bu hafta, herkes rahat durmuş, birşey olmamıştır.

CENTİLMENLİK

Nakleden: Mete ŞAR

İngiltere'yi ziyaret ettiğim sırada, iki sporcu dostum beni kulüplerine, golf oynamağa davet ettiler. Briç, poker ve bezik gibi oyunları becerebilmeme rağmen, kriket, golf gibi oyunlar hakkında da en iptidaî bilgim bile yoktu.

Yeşil çimenler üzerindeki topa sopayı bildirebilmek için elimden gelen herşeyi yapıyordum. Artık bu oyunda bir varlık olamıyacağıma kanaat getirmiştim. Bilmem kaçıncı defa sopayı boşa sallarken, bir kadının bize doğru koşarak geldiğini gördüm. Hayretten elimdeki sopayı düşürmüşüm. Nasıl hayret etmezdim ki, kadının üzerinde giyecek namına bir yaprak dahi yoktu.

İngiliz dostlarım, bu vaziyete çok kızdılar ve kulübün kâtibine şikâyete karar verdiler. Kâtibin odasına doğru yürürken, ikinci bir garip şeyle karşılaştık; elinde iki kum torbası, başında resmî kasketi, üniformalı bir adam süratle kadının gittiği istikamete doğru koşuyordu. Kâtibin yanına girdiğimizde, dostlarım âdeta köpürüyorlardı:

— Neredeyiz, bir kulübün spor alanında mı, yoksa çıplaklar kampında mı? Nedir bu olanlar?. Misafirlerimizin yanında rezil olduk!...

Kâtip:

— Sâkin olunuz beyler, dedi. Bu vakaya ben de sizin kadar üzülüyorum. Ne çare ki bu bizim kaderimiz. Kulübümüzün sahasının bittiği yerde, bir akıl hastahanesinin sınırları başlıyor. O kadın, hastahaneden kaçmış bir hastadır. Bunda bizim ne suçumuz olabilir?

— Peki, o kasketli adam kimdi?

— O hastahane gardiyanlarındandır.

— Ya elindeki torbalar?

— Onları da biz verdik. Unutmayın ki ananevî centilmenliğimize göre, kaçan bir kadına şans verilmek için araya bir handikap koymağa mecburuz.

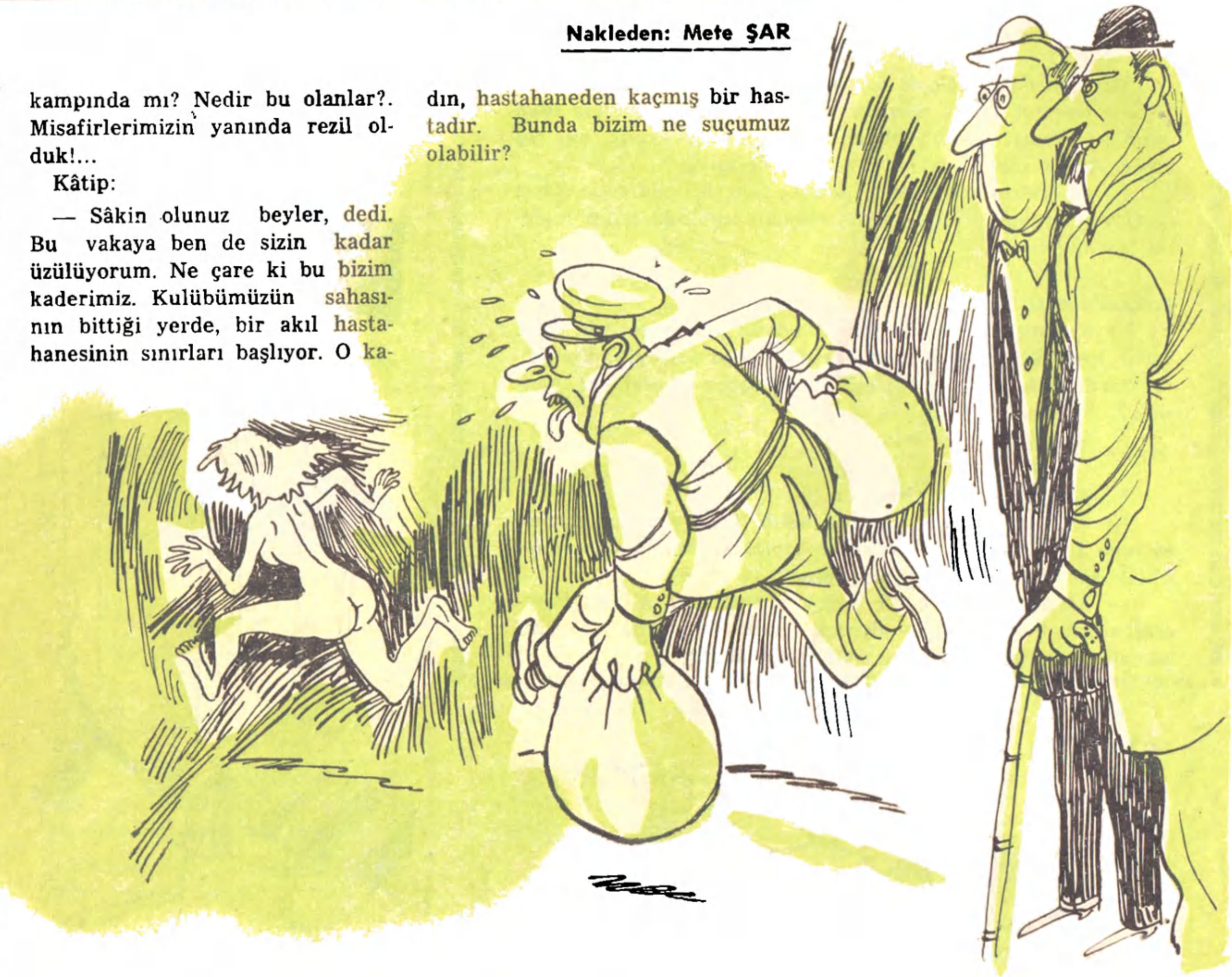

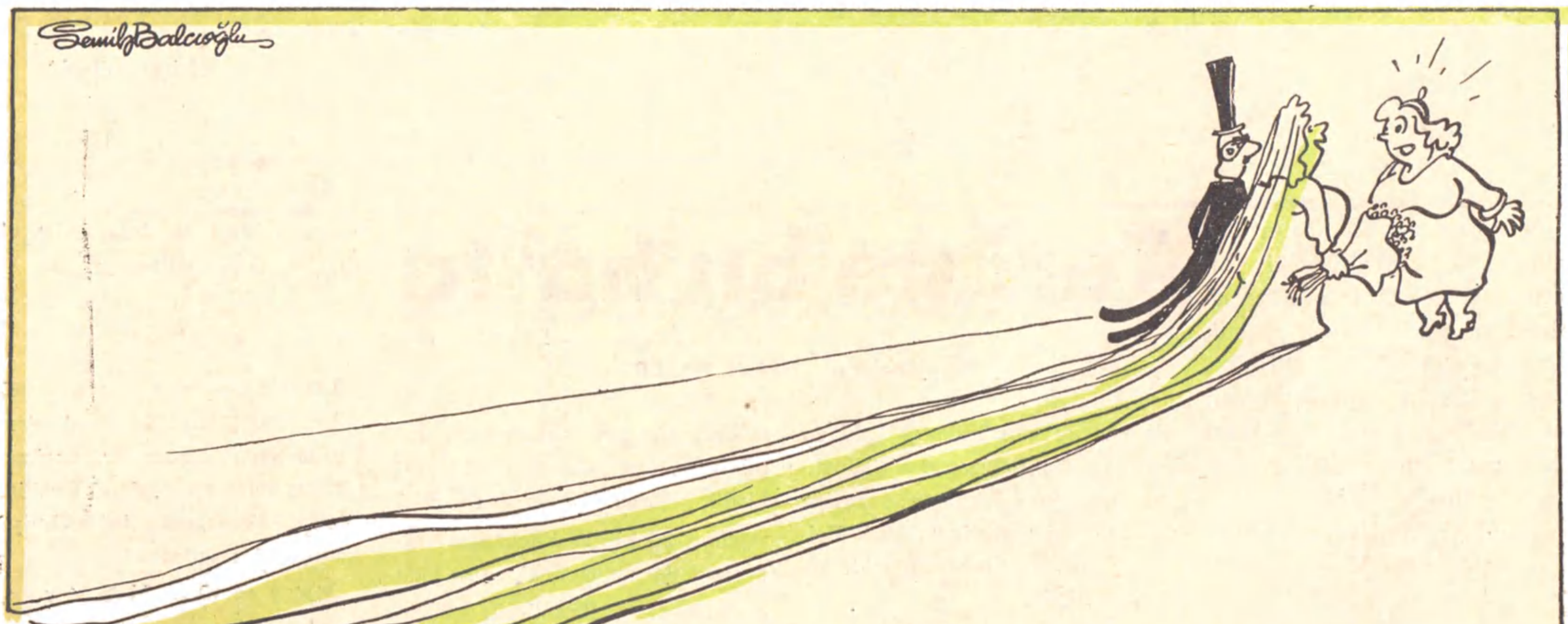

— «Figaronun düğünü» ne gidiyoruz cicim. (Semih Balcıoğlu)

Babil Kulesi

TEF'İN ROMANI
YAZAR:
ORHAN KEMAL

- 21 -

Doktor lâstik eldivenleriyle çıktı. Onun da elleri titriyordu, yüzü kireç kesilmişti. İri, mosmor dudaklariyle:

— Kadın değil, âfet! dedi.

Hemen lâübalileştiler.

— Ne söylüyorsun birader, âfet ki âfet!

— Nerde buldun bunu?

— Bende bunun gibi neler var!

— Sahi mi?

— Namussuzum ki.

Doktor yanıbaşındaki iskemleye ilişiverdi:

— Otur hele otur. Seninle anlaşacağımıza aklım ermeğe başladı. Sen çok iyi bir insana benziyorsun!

— Teveccühünüz.

— Boş ver beylik lâflara da, açık konuşalım.

— Konuşalım.

— Dinle beni: ne yapıyorsun sen?

— Ben mi? Hiç, hava. Bir şirkette tahsildarlık.

— Eline kaç para geçiyor?

— Hiç, hava.

— Benimle çalışır mısın?

— Nasıl yani?

— Bana müşteri bul. Yağlı müşteri. Çakıyorsun ya, hükûmet şu sıra işleri adamakıllı sıkı tutuyor, fiyatlar yükseldi. Sen bana yüz liradan müşteri bul, yirmi lirası senin. Enayilik etme, yüz elli, hattâ iki yüz de isteyebilirsen, gene seksenden yukarısı senin. Oldu mu?

Kâtip hemen cevap vermemiyi uygun buldu.

— Senin karıyı da bedava temizleriz...

— Bedava mı?

— Öyle ya. Bu işin, bilemedin beş kâğıt narkos masrafı vardır. Oldu mu?

Kâtip biraz geç:

— Oldu, dedi.

— Sonra...

Tam bu sırada kapı açılmış, romancının metresi görünmüştü. Yanakları hicaptan al al.

Sözü kestiler.

Kadın:

— Demek doktor bey, öbür gün geleceğim? diye sordu.

— Evet Hamfendi. Saat tam ikide!

— Oruvar.

— Oruvar efendim...

Kapıya kadar götürüp yolcu etti, döndü. Kâtip para çıkardı. Romancıdan aldığı üç tane yüzlükten birini önceden on parça ettirmişti.

— Ne bu?

— Hanımın kürtaj ücreti.

— Haa.. Dün yirmi lira vermiştin. Seksen daha ver, tamam.

Kâtip iki onluk ayırıp üst yanını verdi. Ikisi de memnundular. Kader, kudreti külliye, alın yazısı, yahut Volter'in muhasebecisi... Her ne olursa olsun, umurunda değildi.

Kâtip doktorun kabinesinden çıkarken, bir çocuk ihtiyar bir adamdan saati sormuştu. Kulak verdi. Adam:

— On bir buçuğa beş var, dedi.

Cebinde yirmi iki onluk!

Oooooh... Dünya ne güzel, insanlar ne iyiydi. Demek bundan sonra talihi gülecekti? Rahmetli babasının hakkı olmalıydı. Adam: «Kırkından sonra senin talihin gülecek, zengin olacaksın oğlum!» demişti.

Öbür gün kırkını bitirecekti.

— Babacığım, dedi, zavallı babacığım. Ölmesen de oğlunun mürüvvetini görsen olmaz mıydı?

Bununla beraber, hızla karşıya geçti ve babasını unuttu. O sıra tramvay da gelip durmuştu önünde. Atlıyacakken, caydı. Cebinde yirmi iki onluk vardı. Tramvaya binilir miydi hiç? Tangır tungur, kamplumbağa yürüyüşlü şey! Hem sanki niçin kaldırmıyorlardı şunları? Yolları tıkamaktan başka ne işe yarıyorlardı ki?

Bir dolmuşa atladı ve çişman oldu. Keşke hususî bir taksi çevirseydi!

Peki ama, ne yapmalıydı şimdi?

Aklına muharrir Nüsret geldi. Onda iki onluk alacağı vardı ama, şimdi bunu düşünmenin zamanı değildi. Yirmi iki onluğu vardı cebinde. Arkadaşından iki onluğu almasa ne kaybederdi sanki? Hattâ daha vermeliydi. İki, üç, beş onluk...

— Dur oğlum, şoför.

— Buyurun beyim?

— Ineceğim.

Taksi ücretini tam ödedi. Gazetenin yolunu tuttu.

Evet evet... Mademki dardaydı arkadaşı, yardım etmeliydi. Artık çok kazanan biriydi. Zaruretteki arkadaşlarına...

Aksi kapıcı. Fakat Nüsret, «Aldırma, çık, gel!» demişti. Tam merdivenlere yürürken, yakasından bir el yapıştı:

— Nirye gediyon?

— Nüsret Beyin yanına.

— Dingonun ahırı mı bura? Haber atmeden gidilir mi?

— Terbiyeli konuş!

— Niye? Sen bizim başyazar mısın ki?

— Ne demek istiyorsun?

— Ne dimek istediğime boş ver. Bura Dingonun ahırı değel. Habarsız kuş uçurtmam!

— Pişman olursun ama sonra?

— Ben mi? Töbe dimen mi?

Telefona sarıldı, Nüsret'i buldu.

— Aloo... Nüsret beğ...

Nüsret masasında, yüzünü avuçları içine almış, gece romancı hakkında söylediklerinden dolayı müthiş bir pişmanlık içinde, düşünüyordu. Adamın hakkında kötü şeyler düşündüğü, hele karısına sarfettiği sözlerden dolayı yerlere geçiyordu. Çünkü adam sabahleyin erkenden evlerine gelmiş, tereyağı, reçel, francala falan getirmiş, beş te onluk sıkıştırmıştı avucuna.

Kapıcıya çıkıştı:

— Ne varmış? Ne istiyormuş? Eeeh... Pis herif! Yirmi lira alacağı var, eşik aşındırdı be!

Reseptörü yerine hırsla bıraktı.

Dün Başbakanın nutkunu, bugün de İçişleri Bakanının demecini makaslamakla meşgul arkadaşının, «Ne olmuş?» diye sorusuna cevap vermeden fırladı. Koridoru geçerken, sabahleyin romancının verdiği beş onluktan ikisini ayırıp, merdivenleri rüzgâr gibi indi. Kâtibin karşısına dikildi:

— Al şu yirmi liranı birader, kafa şişirdin artık!

Paraları suratına fırlatıp, indiği merdivenleri koşarak çıktı.

Kâtip donakalmıştı.

Kapıcı memnun, paraları yerden aldı, kâtibin avucuna tutuşturdu. Kâtip tek kelime söylemeden, donmuş gibi, çıktı. Sokak boyunca, kahrolarak yürüdü. Köşeyi dönerken iki yüz kırk lirası olduğunu hatırlayınca, sıkıntı dağıldı. On beş, yirmi adım sonra, «Adaaam sen de» diye düşündü. «Alt tarafı basit bir gazeteci parçası. Unuturum gider...»

Ve bir daha hatırlamamak üzere, unuttu.

Cebinde yirmi dört onluk vardı, mahalleye saltanatla girmeliydi. Herkes parmak ısırmasa bile, imrenerek, kıskanarak bakmalıydı.

— Taksi!

— Dolmuş değil beyim.

— Daha iyi ya... Çek!

— Emredersiniz.

Mahalleye geldi. Taksi ücretini verip, indi. Evine yaklaşırken, başta büyük kızı, iki oğluyla tekmil mahalle çocukları etrafını heyecanla aldılar, haber verdiler:

Karısı, bakkalınki, terzininki, terzilerin altında oturan filân saçsaça, başbaşa kavga etmişler. Sonra polisler gelmiş, karakola götürmüşler hepsini!

— Karakola mı?

(Devamı Var)

TAŞ DEVRİNDE

— İşte bütün bunlar bizden binlerce yıl evvel yer yüzünde insanların yaşadığını gösteriyor.

muayyen
zamanlardaki
sancılara karşı
BAŞ ve DİŞ
NEZLE
GRİP
GRİPİN
KININLI
Kininli
GRİPİN
4 SAAT ARA İLE
GÜNDE 3 ADET ALINABİLİR

Mental
20 TABLET
Mental
CHLOROPHYLLINE
DİLER
KLOROFİLLİ
Kokulu yemekler, İçki, tütün v. s
dolayısile ağızdan ve vücuttan
(âdet zamanları dahil)
intişar eden bütün kokuları
izale eder.

İNGİLİZ GİZLİ İSTİHBARAT
SERVİSİ NASIL ÇALIŞIR...
PLÂSTİK
KAPAK
İÇİNDE
1 lira
KENDİ DE BU TEŞKİLÂTTA
SENELERCE ÇALIŞMIŞ OLAN
ENTRİKA DAHİSİ PETER
CHEYNEY'in
KARANLIKTA
VURUŞANLAR
romanında okuyunuz.
ÇAĞLAYAN YAYINEVİ

MAYK HAMMER'İN EN
DELİCE MANEVRASI:
Düşmanlarıyla tanışmak için
Nevyork sokaklarında sırtını
kurşunlara hedef yaparak dolaşıyor.
SON ÇIĞLIK
ÇAĞLAYAN YAYINEVİ

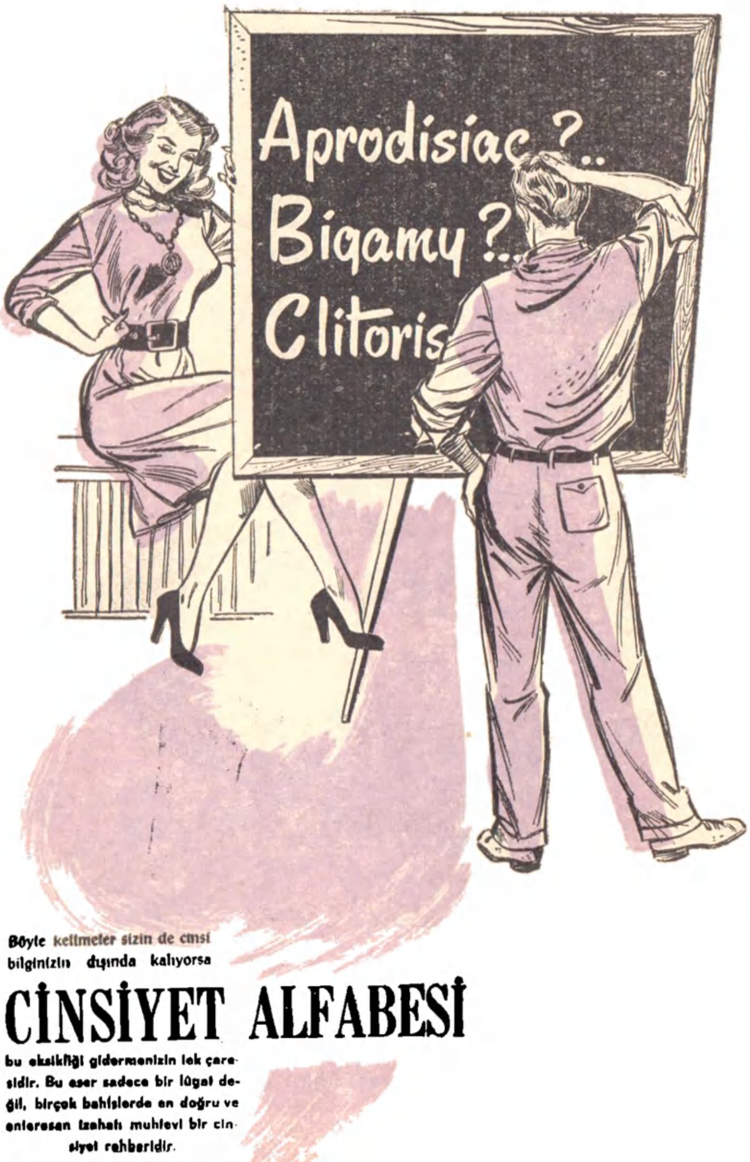
Aprodisiac ?..
Bigamy ?..
Clitoris
Böyle kelimeler sizin de cinsi
bilginizin dışında kalıyorsa
CİNSİYET ALFABESİ
bu eksikliği gidermenizin tek çaresidir. Bu eser sadece bir lûgat değil, birçok bahislerde en doğru ve enteresan izahatı muhtevi bir cinsiyet rehberidir.

PURO METODU
14 günde
CAZİBENİZİ ARTTIRIR
1 Her sabah ve akşam bol ve kremli PURO köpüğü ile cildinizi iyice sabunlayınız.
2 Bol su ile yüzünüzü iyice yıkayınız ve yumuşak bir havlu ile nemini alınız.
3 kısa zaman da çok daha genç, daha güzel olursunuz.
Kremli PURO TUVALET SABUNU
BOL KÖPÜKLÜ - NEFİS KOKULU
PURO
Tuvalet sabunları
100 de 100 saftır

TÜRKİYE İŞ BANKASI

1955

ikramiye plânını takdim eder

İKİŞER DAİRELİ

5

APARTMAN

Türkiye İŞ Bankası, bu sene mevduat sahiplerine ikişer daireli 5 apartman veriyor. İkramiye Apartmanları, yer, malzeme, işçilik, konfor, teşkilât velhasıl her bakımdan en üstün evsafı haizdir. Apartman talihlisi, bir dairede aile siyle otururken diğer daireyi kiraya vererek kendine devamlı bir irat temin edecektir.

BAHÇELİ

15

EV

En iyi malzeme ile inşa edilen ikramiye evleri, fevkalâde kullanışlı bir teşkilât ve her türlü konforu haizdir. Oturma, yemek, yatak odaları, şirin mutfağı, alaturka ve alafranga tuvaleti, geniş terası, elektrik, havagazı, şehir suyu, anten, telefon tesisatı ile ikramiye evleri, en mükemmel mimarinin eseridir.

AYRICA

725

bin lira

PARA İKRAMİYELERİ

Ev ve Apartman ikramiyelerinden maada, İş Bankası bu sene 725.000 lira tutarında para ikramiyesi dağıtmaktadır.

Keşide Tarihleri:

1 MART 1955
2 MAYIS 1955
1 TEMMUZ 1955
25 AĞUSTOS 1955
1 KASIM 1955
30 ARALIK 1955

en az 150 liralık bir hesap açtırınız!

Türkiye İŞ Bankası: paranızın... istikbalinizin emniyeti

D-107

Tef

Kızcağız – Bizimkiler beraber ders çalıştığım arkadaşı çok merak ettiler de..